

Update jurisprudentie dierenwelzijn: 2014 begint goed

¹ Op 28 juni 2013 is het LJV-nummer vervangen door de European Case Law Identifier (ECLI). Deze bestaat uit de vijf elementen ECLI:landcode:gerechtscodenummer:jaar:nummer. Zie voor het derde onderdeel <http://www.rechtspraak.nl/Uitspraken-en-Registers/Uitspraken/Pages/Volledige-lijst-met-Nederlandse-gerechtscodes.aspx>. In het nummer valt soms nog het oude LJV te herkennen.

Op het gebied van dierenmishandeling en verwaarlozing lijkt de bestuursrechter belangrijker te worden dan de strafrechter.
(foto: R. van Wanrooij)

In 2013 viel er weinig te melden over jurisprudentie op grond van de Gezondheids- en welzijnswet voor dieren. Er werden minder uitspraken gepubliceerd dan in de jaren daarvoor en spannende zaken zijn op de vingers van één hand te tellen. Een paar recente veroordelingen luiden misschien een kentering in.

Een paar trends zetten door: op het gebied van dierenmishandeling en verwaarlozing lijkt de bestuursrechter belangrijker te worden dan de strafrechter, en de samenhang met mensenproblemen is een belangrijk argument om aandacht te besteden aan dierenproblemen. Of de in het regeerakkoord beloofde harde aanpak van verwaarlozing en mishandeling (door de reguliere politie!) werkt en of er 'zware straffen' worden uitgedeeld, valt bij gebrek aan cijfers nog niet te zeggen. Wel wordt er regelmatig een houdverbod opgelegd. In deze Dier & Milieu een selectie van zaken uit 2013, die opvielen door hun strekking of door een interessante opmerking van de rechter, en de eerste twee strafzaken van dit jaar.

Artikel 36 en 37 Gwvd in het bestuursrecht: problemen met inbewaringneming

Een 'voordeel' van bestuursrechtelijke inbewaringneming is, dat de overtreder voor de kosten opdraait. De hoogte van de opvangkosten wordt bepaald aan de hand van vaste tarieven. 51 paarden zijn in de opvang gebleven totdat een verzoek om voorlopige voorziening – teruggave – werd afgewezen. "Dat lange verblijf is voor een belangrijk deel door de (proces)opstelling van appellant veroorzaakt." Dat geldt dus ook voor de kosten – 130.000 euro – en dat klinkt als een poging tot (proces)

De hoogte van de opvangkosten wordt bepaald aan de hand van vaste tarieven.
(foto: R. Klooster)

ontmoediging! Gewoon, niet zeuren, herstelmaatregelen uitvoeren!
(ECLI:NL:CBB:2014:26, 17 januari 2014, AWB 12/924¹; voorlopige voorziening ECLI:NL:CBB:2012:BY2539, 30 oktober 2012)

Snel afstand doen maakt het er trouwens niet altijd beter op. De opvang van 218 snotterige konijnen kostte ruim 26.000 euro. Dat zal appellant van zijn AOW en een beperkt aanvullend pensioen nooit kunnen opbrengen. Maar de dieren zijn rechtmatig in bewaring genomen en dus komen de daarmee gemoeide kosten in beginsel voor rekening van appellant. Dat hij afstand heeft gedaan betekent niet dat kosten, die daarna redelijkerwijs gemaakt zijn, niet meer bij hem in rekening gebracht kunnen worden (zo reeds ECLI:NL:CBB:2012:BY1681; D&M 2012/6). De 180 herstelde konijnen zijn verkocht voor in totaal 90 euro. De verhouding tussen de – in het belang van de dieren – gemaakte kosten en de opbrengst kan dus heel scheef zijn. Voor verweerder (zoals altijd in dit soort zaken de staatssecretaris van EZ) en rechter kennelijk reden te meer, om de vervuiler te laten betalen.
(ECLI:NL:CBB:2013:315, 30 december 2013, AWB 12/753)

In een gehuurde woning werden in zeer slechte leefomstandigheden 144 honden aangetroffen, de meeste van het ras chihuahua. Onmiddellijk ingrijpen was noodzakelijk, niet alleen vanwege aantasting van het dierenwelzijn maar ook omdat alle dieren vanuit Duitsland Nederland waren ingebracht zonder gezondheidscertificaat. Een deel had geen entingsbewijs voor rabiës. Er was dus een risico voor de volksgezondheid.

De dieren zijn na deze uitspraak in voorlopige voorziening vrijgegeven, maar "deze uitspraak staat verder overleg tussen verzoekers en verweerder over teruggave van de honden, althans een aantal specifieke honden waaraan verzoekers in het bijzonder gehecht zijn, niet in de weg. De voorzieningenrechter gaat er van uit dat verweerder tot verder overleg bereid is".

(ECLI:NL:CBB:2014:8, 27 januari 14, AWB 14/38 en AWB 14/39)

Soms biedt de rechter hoop, soms laat hij zich vermurwen. Een hond en een kat die onbeschermd buiten zaten, koud en nat en 'onbevleesd', zonder